

BALLAR A SITGES

PREUS DE SUSCRIPCIÓ: SITGES: trimestre, 1'50 pessetes; ESPANYA: any, 7 ptes.; AMERICA; id., 2'50 pesos (or)

ANUNCIS: ESQUELES, REMESOS I RECLAMS segons tarifa establerta i a preu convencional.

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: PARELLADAS, N.º 24.
Telefon n.º 337

Els treballs es publiquen baix la exclusiva responsabilitat dels respectius autors. No 's retornen els originals.

Feina a fer

Apaigabada la remor dels dies post-electoral, ocrorrerà als esperits simplistes creuar-se de braços i posar-se còmodament de panxa al sol, mes no a nosaltres a qui l'ideal ens dona constantment magnífica sava renovadora.

Hem assenyalat ben marcadament als culpables del no assolit triomf, i ara ens cal descriure el camí i posar-nos a caminar.

Primerament devem anar de dret a l'organització de les nostres forces: El "Centre Nacionalista Català", gairebé inexistent, deu demostrar que no està disposat a morir. Si les Societats recreatives de la vila compten llurs socis per centenars, per què no pot fer-ho una entitat política? Si en la rebotiga d'un modest comerciant s'hi reuneixen penyes d'amics, per què no acobla el Centre diàriament en la seva ampla sala, al menys una minoria de companys? Si hom gosa discutir i sentar càtedra vora una taula de cafè, per què no dirigeix formalment la paraula a un auditori d'afins o d'adversaris, desenrotllant sense ampulositats, ja siguin temes d'alta política, ja siguin d'economia, o be de predileccions professionals? Si ens gastem diners per a coses supèrflues o alimentant timbes, per què no atenem a una obra de Cultura?

Ens falta el calor dels cossos, la companyonia; ens falta, seleccionada entre ella, l'element directiu. Avui sobre En Planas-Robert cau una responsabilitat enormement

pesanta. Es el cap visible de la nostra política, la part concebidora, la part executora, la part que's cuida dels més grans i petits detalls. I això que altrement honora a una personalitat, no és gens humà. Exigim que el "Centre Nacionalista" aixampli el seu radi d'acció, allistant nous combatents; exigim que es formi una Comissió d'Acció Política que tingui les seves deliberacions, traci un pla de campanya, comuniqui obertament els seus acords als partidaris i se sàpiga per allà ont anem; exigim que's destrueixin les saletes i arcobes, els petits comitès mancats d'eficàcia, i la política de cau d'orella.

Més clar no podem parlar. Encare és molla la tinta de les ratlles que feien l'elogi sincer i merescudíssim del nostre Plañas Robert, però no devem consentir la continuïtat de l'isolament en que aquest patrici es trova.

Volem el seu seny dirigent, però seguit i ajudat de gent ardidada. Que s'acabin els Senyors Esteves eternament descontents; que s'acabin els criticaires i que s'acabin els baladrers; que s'acabin els llépols del xerroteig. Ingressin tots, entrats en estat de gràcia; en la nostra comunitat política, assisteixin a les reunions que's convoquin; observin els acerts i les errors; demanin rectificacions; encoratgin incessantment en la labor de cada dia,

Enlairin el pensament i una mica el cor.

Del Districte

Ens escriuen entusiastes amics del Districte Vilanova-Sant Feliu, donant-nos compte de que en la casi totalitat de pobles han triomfat per complert lea candidatures nacionalistes.

Al Prat i a Sant Boi, aont encare hi predominen els caciquistes, els nostres companys han tingut esclatants victories, i el dia 1 d'Abril ja tindran majoria al Ajuntament. A Sant Climent, aont fa poc la U. M. N. hi celebrà un aplec comareal a sò de bombo i platerets, i al que hi assistiren els capitosts dinàstics del districte, (no faltant-hi la Redacció d'*El Eco*), els nacionalistes derrotaren vergonyosament a les *huestes* de en Pomés, i fins, si haguessin volgut, haurien pogut copar els llocs. A Vilanova es guanyà en tota la línia, i des de are en endevant els nostres amics tindràu majoria absoluta al Municipi. Als pobles de Sant Feliu, la victòria ha sigut verament colossal.

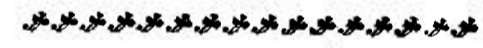
Dels datos d'aquestes eleccions es pot deduir que en les lligatives i provincials que vinguin, els candidats nacionalistes tenen el triomf completament assegurat, i fins en les darreres podran copar, si volen, els quatre llocs de la Diputació.

El pobre Comte, que ha pres una part principal en aquestes eleccions, dirigint i fins coadjuvant metàlicament en molts pobles i deixantse timar, com l'altra vegada, pels *vins* de la baixa política, haurà tingut un nou desencant, al veure que l'acta de Diputat tan suspirada se li allunya més i més cada dia, a pesar del apoy i promeses dels *Juliáns*, *Ecos* i *comparsa*, de tots els pobles del Districte.

¡Adeu, belles ilusions; adeu, discursos preparats contra la Lliga

i en "honor" de la Monarquia i la Rel·ligió, amb barreja del ateisme dels socialeros, republicaners de ocasió i demés farandola!

Estigui, doncs, bonet, senyor Comte pontifici: el de la trista figura, el dels ridícols papers, el dels destins estrambòtics!... Ah: i que 'ls eters enemics de Catalunya l'amparin.

GLOSSARI

Un sindicat de Sitges

L'orquestra del «Prado» i la del «Retiro» s'han sindicat. Sindicat únic de les dues cobles, perquè son totes les que hi han a Sitges.

Aquesta nova, a molts dels llegidors els hi semblarà natural, però an el que conegui un xic la història artística de la vila, li semblarà més difícil que l'armistici de la gran guerra.

Sia com vulga s'han sindicat, i si un sindicat trobem natural en aquests temps de sindicalisme, és l'acoblament de les cobles.

Una màquina de cusir, per exemple, pot treballar sola, una bicicleta també, però figureu-vos un trompa o un saxofon que toquin sols o individualment, qui no pendrà per boig an el que el toqui? Els musics, per a tocar bé, necessiten anar a la una, necessiten una avinença que no han de tenir els altres oficis, i necessiten un delegat, que en diuen directors d'orquestra, que els tingui compte; que els vigili i els faci tocar les vuit hores, si els sindicats balladors tenen dalit per a anar-les ballant.

La prova està que els musics de Sitges, així que han tocat sindicats han estat l'engrescament dels que ballen. Quina empena en el bufar, en l'inflar i en el re-

doblar! Quina harmonia en el gronxament i quina pitrada tots plegats, aixís que es veieren reunits per mitjà del sindicament. El delegat, amb la batuta, ni se'ls tenia de mirar perquè li endevienaven la intenció, i feien feina abans de veure'l, els cornetins semblaven un tot sol, les trompes una orga, i els balladors duïen tanta empena i remenament que, així que parava la música, no els podien deturar i encare anaven donant voltes fins que s'els havia acabat la corda.

Qui no sigui sindicalista que vingui a Sitges i que estudiï. Veuran que no hi ha cap esquirol que desafini ni mitja nota. Que clau de fa? Vinga fa. Que quatre bemols? Posem-hi bemols. Aquí hi ha bemols representatius que no hi poden res ni els patrons, ni la Patronal, ni el banc de l'obra. Aquí es demostra amb *evidència*, que els que vulguin fer ballar al poble, han de tocar com un sol home, i que el poble sempre respon quan sent tocar allò que li agrada.

Es clar que ara preguntarem si toquen menys hores o en toquen més, i si guanyen més o menys jornal... Això aquí, com allí, com a tot arreu, ho decideixen els balladors, perquè ja sabem que en el món, sempre hi ha hagut qui ens ha fet ballar, si els musics estan sindicats, però si els que ballen tenen dalit. Una cobla que toqués en un desert seria d'albats; però si toca a les multituds i les multituds no la volen, s'els treurien a cops de pedra, aixís és que tot sindicat ha de tocar a sindicalistes, qu'és lo que passa an aquesta vila, i allavors arriba un moment que tant se syndica el del corneti com el que abraça a la balladora. El caliu puja, les notes baixen i així van creixent els pobles i es reproduïxen les races, i les poblacions es fan fortes.

Aconsellem, doncs, a tots els musics que se syndiquin a correu-cuita si volen tocar amb harmonia i que no es perdi la ballaruga. Del sindicat en vé el ballar, del ballar en vé el casament, del casament les criatures i de les criatures el sindicat.

I acabarem amb un axioma:

Que el music que no és sindicat, no treballa per l'espècie.

XARAU

(De La Esquella de la Torratxa.)

Sessions de l'Ajuntament

ORDINARIA DEL DIA 25

La presidència l'Alcalde, assistint-hi els regidors Carbonell, Planas Puig, Roca, Planas Robert i Padrol.

Aprovada l'acta de l'anterior, es dona lectura a la proposta de la Comissió de Hisenda, presentant els presupostos per a 1920-21, quins pugen a 99.894'83 pessetes, quedant per vuit dies sobre la taula per a estudi dels regidors.

Queden enterats de la comunicació de la Mancomunitat de Catalunya contestant al telegrama d'adhesió amb motiu del Manifest sobre els conflictes socials.

Es dona compte d'un ofici de la Comissió Mixta de Recrutament, senyalant el 2 de Març per a la vista del expedient del jove Lluís Pacios Vea. Es complimentarà.

Llegida una carta de la «Sociedad Española de Construcciones» que diu te l'exclusiva d'uns aparells necessaris per a l'esterilització de l'aigua, i demanant ne sia adquirit un, ja que s'eviten els gèrmens propagadors del malalties, s'acorda, després d'exposar sos parers l'Alcalde i En Planas Robert, consultar sobre'l particular a les Empreses de l'Aigua, Director del Laboratori i Junta de Sanitat.

S'acorda empadronar com a veïa don Patrici Joaquim de Sunyer i Miró.

S'aprova la distribució de fondos per a el mes vinent i diferents comptes mensuals i de jornals.

Es dona permís provisional a don Santiago Font Falp per a aixecar un pis a la seva casa del carrer de Jafrà, devent presentar els planols.

La Presidència dona compte de que fetes les consultes necessaries en diferents Necròpolis fou els trasllats de restes per l'interior als dos anys de llur enterrament, en lloc de cinc com ve fent-se aquí, i creu es pot fer lo mateix, per resultar en benefici de les mateixes famílies.

En Planas diu que aixís es torna a lo que ja es feia avans de 1908.

En Julià contesta que aleshores vingueren ordres rigoroses i cadescu les interpretà de diferenta manera.

En Padrol estima que poden fer-se els trasllats, ja que en menys temps es remenen les despulles.

En Carbonell Company demana que l'acord es fassi públic i en compensació a les famílies que tenen els cinc anys pagats, no se'ls cobri l'arbitri al fer el trasllat. Aixís s'acorda.

En Planas Robert pregunta si s'està activant l'expedient de construcció del nou Escorxador, ja que, compromès l'Ajuntament a entregar el vell a D. Bernàrd Fernández i Valdés en data determinada, podria molt ben ser qu'en arribant aquesta ens quedéssim sense l'ún i sense l'altre, o sigui: sense el vell i sense el nou.

La Presidència manifesta que l'expedient ja va començarse des del moment en que s'pregué l'acord relatiu al assumpto; i diu que en ell hi figura tot lo que hi fa referència.

En Planas Robert exposa que l'esmentat document camina amb molta lentitut, ja que pel mes de Juliol el Sr. Governador va demanarlo a l'Alcaldia i, a pesar del temps transcorregut desde aleshores ensá, o sigui després de SET MESOS, are encare és l'hora en que NO s'ha remès, per més que sembli mentida. Això diu que ho posa en coneixement del Consistori per què si avui per demà Sitges es queda sense Escorxador, no s'culpi també, com sempre es fa, a la minoria; ja qual, no obstant, tampoc està disposada, per a defugir aquest mal entès, a consentir que'l nou

Escorxador s'emplassi, com es té intenció, junt al Cementiri.

En Julià, a fi de dissimular i distreure la atenció respecte a aquesta inconcebible anomalia que acaba de denunciar En Planas Robert, surt amb un ciri trencat citant el cas d'un expedient relatiu a la barriada de Ribas-rojes de Vilanova, el qual amb tot i tenir un gran interès per la població veïna, no s'resolia per que se havia perdut a la Diputació.

En Planas Robert: Avans de anar a la Diputació els documents de aquesta mena tenen de passar pel Govern Civil, i és an aquí ont no se'l ha vist per are, com devia, l'expedient a que'm refereixo. Ademés, consti que TAMPOC figura anotat en el llibre de surtides de l'Ajuntament.

¡Aquí no s'complimenta rós!—continúa dient En Planas Robert, com si s'tractés de Can Garlanda.—Jo meteix he entregat recursos que vostè (va per En Julià) se'ls ha quedat, o per lo menys no han arribat al lloc ont anaven destinats; però com que aquells recursos no tenien efectes posteriors, doncs pel sol fet de NO tramitarlos ja'm donava la raó, no vaig interessarme per que fessin el curs corresponent. Mes l'expedient de que are es tracta ja és un altre assumpto, doncs és relatiu a una obra municipal que ha de quedar definitiva, i per això ha de condemnar-se el mal procedir de l'Alcaldè i protestarne. Per tot se li anuncia que farem tota la oposició possible per que'l nou Escorxador no s'construeixi junt al Cementiri.

I consti—acaba dient En Planas Robert—que no podrà pas dirse que la tal oposició sigui sistemàtica ni molt menys, doncs és ben evident que respecte a l'assumpto de que s'tracta hem tingut més complacències encare de lo que caldria, ja que per de prompte hauriem pogut fer, i no ho hem fet, que s'cumplís ben bé la Lley respecte a la venda del Escorxador i a la compra de terrenys, per a la realització de quals operacions ni s'ha fet pressupost extraordinari; consentint nosaltres tals omisions a fi i efecte de que ni remotament pogués suposarse que féyem oposició al projecte de construcció de cases barates.

La Presidència: Es que encare que se hagin fet recursos contra la venda del Escorxador, de això no se n'ha culpats a la minoria.

En Planas Robert: Però en certs moments algú ha tingut interès en fer-ho creure així, i per això m'interessa que s' reproduceixi íntegrament la meua queixa i el incident en l'acta.

La Presidència: Hi constarà...

I s'aixeca la sessió.

Dietari de la vila

DIUMENGE

† A les dotze del matí és conduït al Cementiri el cadàvre del apreciat compatriota En Josep Blanes Solà, que morí ahir als 24 anys d'edat.

Als seus afligits germans i demés familia transmetem nostre pèsam.

En el Temple parroquial, a la Missa de vuit, comensen els piadosos exercicis dels Set Diumenges dedicats a Sant Josep, amb exposició del Santíssim Sagrament, havent-hi assistit bon nombre de fidels.

En el local social celebra el «Centre Nacionalista Català» la reunió anyal reglamentaria, elegint-se per a 1920 la següent Junta Directiva:

President, don Sebastià Carbonell Soler; Vispresident, don Joan Marsal Brunet; Tresorer, don Pere Mestres Pujol; Secretari, don Joaquim Benaprés Mestre; Visecretari, don Mariano Carbonell

Mirabent; Vocals, don Josep Planas Robert i don Salvador Soler Forment.

DILLUNS

Per trobar-se molt delicat en son estat de salut, aquest migdia son portats els Sants Sagraments al estimat compatriota En Rafel Termes Capdet.

Desitjariem que de la santa visita trobés el pacient una notable millora.

DIÈCRES

A la vetlla han sigut administrats els Sants Sagraments al estimat compatriota En Joan Pañella Carbonell.

Nostres desitjos son de que'l pacient entri en franca millora.

DIJOUS

† En el Temple parroquial se celebren aquest matí solemnes honres funèbres en sufragi de l'ànima de la volguda compatriota Na Isabel Montserrat Durán, (e. p. d.), en quin piados acte ha quedat novament patentitzat el sentiment del veïnat per tan irreparable pèrdua.

Reiterem als seus familiars nostre pèsam.

Aquesta nit uns lladregots, valent-se de molts enginys, han entrat al xalet del carrer de Bernat Fernández anomenat «Villa Carmen», quin té arrendat durant la temporada estiuenca don Salvador Pirretas, havent-se endut, entre altres coses, dues dotzenes de flassades de llana i tres banoves.

Per a lograr el seu propòsit, els lladregots han comensat les operacions des de el Camí Fondo, passant per Sant Mus i saltant varis horts han entrat per la part posterior del edifici, rompent el vidre d'una finestra.

Noves varies

Encare que, per lo que sembla, dintre poc ja n'hi haurà en abundància, és tan extremada en l'actualitat la escassetesa que hi ha de paper per a imprimir, que a perdurar massa, es veurien obligats a suspendre temporalment la seva surtida molts setmanaris. Per a allunyar, doncs, en lo possible, la presentació de tal cas extrem, convé restringir de moment el consum de dit article; i per això avuy sols ne donem la mitat del de costum.

Nostre distingit amic i compatriota el notable literat i metge Dr. D. Josep Roig Raventós acaba d'obtenir un nou premi, en el Concurs de l'Acadèmia i Laboratori de Ciències Mèdiques, per la seva obra titulada «Els fills sans i educats fan l'alegria de la llar».

L'import de tal premi, el Sr. Roig, amb una distinció que l'honra en gran manera, l'ha destinat als nens pobres.

Felicitem al nostre amic pel seu geste d'altruisme a la vegada que per haver obtingut un nou èxit dedicanse a la Literatura en les hores que la seva deïcada professió li permet.

†

El dimecres de la setmana anterior morí a Sant Perè de Ribas la bondadosa dama D.ª Maria Puñed i Quinquilla, vidua de Roig; causant la trista nova general sentiment entre el veïnat.

Així l'enterro com els funerals resultaren una palesa demostració de les grans simpaties de que gosava la difunta.

Als afligits fills d'aquesta, i en especial el Dr. D. Josep Roig Puñed, digne President de l'«Ateneu de Ribas», com també a la demés familia de la finada, els transmetem amb tan trist motiu la expressió de la nostra condolència.

*

Del seu autor, D. Agustí Causadíes, hem rebut un exemplar del saynet titulat «La flor del tròpic», que és la seva darrera producció escènica, en la qual no hi manquen divertides situacions còmiques i xistos de bona llei. No cal dir que agraim la deferència.